ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Δεύτερον. -- Ἀριθμὸς Φύλλου 50 — Ἰδιοκτήτης = ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ = Διευθυντὴς — Τιμὴ Φύλλου Δραχμὴ 1

ΚΥΡΙΑΚΗ
14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν	300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν.	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικ. ἐτησία	50
» » ἑξάμηνος	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις συνεχίζουσα τὰ εὐεργετικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν ἀνήγγειλεν προχθὲς καὶ νέαν σειρὰν μέτρων διὰ τὴν βαμβακοκαλλιέργειαν ἐν τῷ πνεύματι τῆς παρ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένης ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, μὲ σκοπὸν τὴν μεγαλυτέραν ἐντατικοποίησιν τῆς παραγωγῆς καὶ βελτίωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Μεταξὺ τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταλλήλων καλιεργειῶν θεωρεῖ καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι πρὸς ὑποβοήθησίν των διὰ τὴν ἐντατικοποίησιν καὶ τὴν εὐχερεστέραν αὔξησιν τῆς ἐκτάσεως τούτου θὰ χορηγήσῃ εἰς ὅλους καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν διεξαχθησομένην ὑπὸ τούτων τὸ τρέχον ἔτος καλλιέργειαν βάμβακος οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ δραχμῶν 80 κατὰ στρέμμα ποτιστικῆς καὶ 50 κατὰ στρέμμα ξηρικῆς.

Ἤδη ἐν ὄψει τῶν προκαταρτικῶν ἐργασιῶν διὰ τὰς καλλιεργείας τῆς ἀνοίξεως δηλοῦται ὅτι ἡ Κυβέρνησις καθώρισε διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῆς ἀνωτέρω οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς σπορᾶς καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν σπορεισῶν ἐκτάσεων ὁπωσδήποτε δὲ μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Διὰ νὰ προβῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν ἡ ὁποία δέον νὰ σημειωθῇ συνεπάγεται καὶ δαπάνην ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ πλέον καθιστᾶ πλέον ἢ ἔκδηλον τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας καὶ αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος θεωρουμένου ὡς λίαν ἐξαιρετικοῦ μέσου διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ γεωργικοῦ μας πληθυσμοῦ.

Ἀλλὰ παράλληλα πρὸς τὴν ἀνωτέρω γεναίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἄλλοι παράγοντες θὰ ἐξασφαλίσουν εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις ἐγγυημένας εἰς τοὺς βαμβακοκαλλιεργητὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα πολὺ ἀνώτερα τῶν δυὸ τελευταίων ἐτῶν.

Οὕτω ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα θὰ χορηγῇ μεσοπρόθεσμα δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐργασιῶν, ὡς διὰ τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων, ἀγορὰν ἀντλητικῶν μηχανημάτων κ.λ.π. ὁ τόκος δὲ τούτων θὰ εἶναι πολὺ χαμηλός ἤτοι 2% καὶ θὰ ἐξοφλοῦνται τὰ δάνεια ταῦτα εἰς 8 ἐτησίας δόσεις ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 4-5. Εἰς ὅλους τοὺς καλλιεργητὰς θὰ χορηγηθοῦν οἱ ἀναπκαῖοι σπόροι ἐπὶ πιστώσει ἠλεγμένης βέβαια ποσότητος. ἑ

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις καλοῦνται καὶ οἱ ἀγρότται νὰ ἐκτιμήσουν τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐκμεταλλευόμενοι τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὰς παρεχομένας εὐκολίας πρὸς τὸ συμφέρον των.

Ἂς ἐπιδοθῶσι λοιπὸν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος βέβαιοι ὄντες ὅτι οἱ κόποι των δὲν θὰ πάνε χαμένοι. Οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν.

«Θεσπρωτικὸς ἀγὼν»

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας γεννήθηκε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῆς ἐλευθερίας. Οἱ Ἕλληνες βρέθηκαν ἀντιμέτωποι μὲ τὸν γίγαντα τῆς Περσίας. Ἡ Περσία ἀντιπροσώπευε τὸν δεσποτισμὸ τῆς βίας, ἀλλ' ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐνίκησε μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἐνῶ στὴ Σαλαμίνα οἱ Ἕλληνες ἔβλεπαν τοὺς Πέρσας ν' ἀποσύρωνται στὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὁ Θεμιστοκλῆς εἶπε κάτι ποὺ δὲν ξεχάστηκε:

«Δὲν τὸ κάναμε ἐμεῖς αὐτό». Δίκαιο εἶχε ὁ Ἀριστοτέλης ὅταν εἶπε πὼς οἱ Ἀσιάται εἶναι φύσει σκλάβοι. Κι' ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ἕναν Ἕλληνα νὰ λέγη σ' ἕνα Πέρση, πὼς ἂν ὁ Πέρσης πίστευε στὴν ἐλευθερία, θὰ πολεμοῦσε γι' αὐτὴν μὲ γυμνὰ τὰ χέρια ἂν τοῦ ἔλειπαν τὰ ὅπλα.

Ἐλευθερία εἶχαν οἱ τότε προγονοί μας, κι' ἐλευθερία ἔχουμε κι' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Ὑπάρχει ὅμως μιὰ βασικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τότε καὶ ἡμῶν τῶν σημερινῶν. Οἱ τότε ἔκαμαν τὴν μικρὴ καὶ πτωχὴ Ἑλλάδα ἔνδοξη καὶ ἡμεῖς εἴμαστε εὐχαριστημένοι ἁπλῶς νὰ κουμώμεθα πάνω στὰ πούπουλα τῆς παλαιᾶς αὐτῆς δόξης. Σήμερα ἡ Ἑλλὰς μας εἶναι μικρὴ καὶ φτωχή, ἀλ' ἡ ἐπίδρασίς της στὸν κόσμο δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν ἐπίδρασί της στὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους. Σκεφθήκατε ποτὲ πόσο καλὸ θὰ μᾶς ἔκαμνε ἂν ἐξετάζαμε τὸ γιατί;

Κάποιος εἶπε πὼς ὁ Χριστιανὸς δὲν ἔχει δικαιώματα, ἔχει μόνον καθήκοντα. Λάθος. Δὲν συμφωνεῖ καθόλου μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ὡς Χριστιανοὶ ἔχουμε πολλὰ δικαιώματα, περισσότερα ἀπὸ τὸν καθένα. «Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν (τὸν Χριστὸν) ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάν. α΄ 12).

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο δικαίωμα. Πιστεύοντας εἰς τὸν Χριστὸν, δεχόμενοι Αὐτὸν ὡς προσωπικὸν Σωτῆρα μας, γινόμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἔχουν ἀπειράκις περισσότερα προνόμια ἀπὸ τοὺς ξένους.

Ὁ ἀπ. Παῦλος πουθενὰ δὲν ἀρνεῖται τὰ δικαιώματα τοῦ πιστοῦ Χριστιανοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔρχεται στὸν Χριστὸν καθίσταται πραγματικὰ ἐλεύθερος. «Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, οὕτως ἐλεύθεροι ἔσεσθε». (Ἰωαν. η΄ 36). Πρῶτα προβάλλει τὴν ἀπόλυτη ἐλευθερία τοῦ πιστοῦ, ἀλλὰ κατόπιν προβάλλει καὶ τοὺς ἀναγκαίους περιορισμοὺς τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς ἂν πρόκειται νὰ προκύψῃ καλὸ ἀπὸ τὴν ἐλευθερία μας. Ὅλα εἶναι στὴν ἐξουσία μου, ἀλλ' ὅλα δὲν συμφέρουν. Ἡ Χριστιανικὴ ἐλευθερία, ὅπως ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ, πρέπει νὰ εἶναι σώφρων ἐλευθερία. Ὁ Χριστιανὸς πρέπει νὰ θυσιάζη τὴν ἐλευθερία του σέ ὡρισμένες περιπτώσεις.

Χρησιμοποιεῖ τὴν ἐλευθερία του χωρὶς ὅμως νὰ τὴν καταχρᾶται. Γιὰ ν' ἀποβῇ ὠφέλιμη ἡ ἐλευθερία ἔχει ἀνάγκην περιορισμοῦ. Πάντοτε ὅμως οἱ περιορισμοὶ αὐτοὶ τῆς ἐλευθερίας εἶναι αὐτοεπίβλητοι.

Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς τοὺς ἐπιβάλλει. Δυστυχῶς ἡ τραγωδία τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὅτι ἀποφεύγομε μόνον τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἀπηγορευμένα. Ἀντὶ νὰ στηριζώμεθα στοὺς ἐξωτερικοὺς νόμους, πρέπει νὰ γίνωμε ἡμεῖς νόμος στὸν ἑαυτό μας. Χρειαζόμεθα σωφροσύνη γιὰ νὰ διοικήση τὴν ἐλευθερία μας.

«Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει». Μὰ γιατί δὲν συμφέρουν ὅλα ποὺ ὡς Χριστιανοί, ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ κάμνουμε;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ ἀπεριόρι-

»»————» ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Εἰς τὸν Νομὸν Θεσπρωτίας λειτουργοῦν μόνον 8 Ἀγροτικὰ Ἰατρεῖα ἐπὶ 17 ἱδρυθέντων τοιούτων.

Τὰ μὴ λειτουργοῦντα εἶναι τοῦ Αὐλοτόπου, Κεραμίτσης, Λειβᾶ Ἁγίων Πάντων, Γλούστης, Πλαικωτῆς, Ἀμπελιᾶς καὶ Γλυκῆς.

Αἰτία τῆς μὴ λειτουργίας τούτων εἶναι ἡ μὴ προθυμοποίησις τῶν ἰατρῶν νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι εἶναι μακρὰν τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἄλλων μέσων πολιτισμοῦ ἐπὶ πλέον δὲ ὁ μισθὸς τὸν ὁποῖον λαμβάνουν δὲν εἶναι ἱκανοποιητικός.

Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζει μεγίστην ὀξύτητα διὰ τοὺς πληθυσμοὺς τῆς περιοχῆς τῶν ἐθνικῶν συνόρων καὶ ἀποτελεῖ ἓν τῶν κυρίων αἰτίων τῆς μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐρήμωσιν τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν τῆς χώρας.

Διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ἰατρείων τούτων καὶ περαιτέρω διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου δέον ὅπως χορηγηθῇ εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν ὀρεινῶν κοινοτήτων εἰδικὸν ἐπίδομα μέχρι 40% ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ των.

Μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἐνεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρμόδιον κ. ὑπουργὸν Προνοίας σχετικὸν σημείωμα τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασάκου, πιστεύομεν δὲ ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς ἐκτιμῶν τὴν ὀρθότητα τῶν ἀνωτέρω θὰ δώσῃ τὴν ἐπιβαλλομένην λύσιν.

ΤΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ - ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Ὡς γνωστὸν ἡ μεταξὺ Ἡγουμενίτσης καὶ Κερκύρας συγκοινωνία ἐκτελεῖται διὰ δύο σκαφῶν τοῦ Φέρρυ Μπὸτ καὶ τῆς «Μακρύνας» τοῦ μὲν Φέρρυ Μπόοτ ἀναχωροῦντος ἐξ Ἡγουμενίτσης τὴν 11ην π.μ. ὥραν καὶ ἐπιστρέφοντος τὴν 17ην ὥραν, τῆς δὲ «Μακρύνας» ἀφικνουμένης εἰς Ἡγουμενίτσαν τὴν 14ην ὥραν καὶ ἐπιστρεφούσης εἰς Κέρκυραν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἀμφότερα δὲ τὰ σκάφη ταῦτα διανυκτερεύουσιν ἐν Κερκύρᾳ.

Ἐπειδὴ ὡς ἔχουν σήμερον τὰ δρομολόγια τῶν σκαφῶν τούτων δὲν ἐξυπηρετοῦσιν πλήρως τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ τῆς Θεσπρωτίας καθόσον μεταβαίνοντες εἰς Κέρκυραν διὰ μίαν ἀσήμαντον ὑπόθεσιν πολλάκις, χρηζούσης μιᾶς ἢ δύο ὡρῶν ἀπασχόλησιν, εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ διανυκτερεύωσιν εἰς Κέρκυραν ὑποβαλλόμενοι εἰς ἔξοδα καὶ ἀπώλειαν χρόνου, νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ τροποποιηθῶσι τὰ δρομολόγια τοὐλάχιστον τῆς Μακρύνας ἥτις νὰ διανυκτερεύῃ εἰς Ἡγουμενίτσαν καὶ ν' ἀναχωρῇ ἐντεῦθεν τὴν 7ην π.μ. ὥρα οὕτως ὥστε οἱ μεταβαίνοντες εἰς Κέρκυραν νὰ προλαμβάνωσιν νὰ ἐπιστρέφωσιν μὲ τὸ ἴδιον σκάφος ἢ μὲ τὸ Φέρρυ Μπόοτ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

ΘΡΑΣΥΤΗΣ...

Ἀσχολούμενοι ἔστω καὶ ἀραιὰ μὲ τὸν βετεράνον διευθυντὴν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» παραβαίνομεν ρητὴν ἀρχὴν τῆς ἐφημερίδος μας νὰ μὴν δίδῃ συνέχειαν εἰς τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ψευδῆ καὶ συκοφαντικὰ δημοσιεύματά του διὰ τὰ ὁποῖα θὰ κληθῇ νὰ δώσῃ λόγον ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης συντόμως καὶ τοῦτο διότι σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος μας δὲν εἶναι νὰ καθάπτεται συλλήβδην προσώπων καὶ πραγμάτων ἀλλὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας της εἰς τὸν τόπον, ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀποτελεῖ καὶ ἡ καθαρῶς θεσπρωτικὴ γραμμὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ προβάλλουσα μὲ παρρησίαν πᾶν ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει γενικώτερα τὸν τόπον ἀνεξαρτήτως ἂν πολλάκις ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς παρατάξεως εἰς ἣν ἀνήκει.

Ἀλλὰ σκοπὸς τῆς στήλης αὐτῆς δὲν εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ἔργου μας, ἀφιερμένου τούτου εἰς τὴν κρίσιν τῶν συμπατριωτῶν μας ν' ἀποφανθοῦν. Συχνὰ ἀπὸ τὰς στήλας τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» ἐκτοξεύονται μύδροι ἐναντίον ὅλων τῶν ἐν Θεσπρωτίᾳ ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ τῶν διευθυντῶν των ἐμφανιζομένων ὡς ἀγραμμάτων, μόνον δὲ ὁ διευθυντὴς της κατέχει τὰ σκῆπτρα τῶν γραμμάτων παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν μᾶς παρουσίασεν ἀκόμη τὰ πτυχία καὶ τοὺς τίτλους του. Γράφει λοιπὸν κάπου εἰς τὸ ἔντυπόν του: «Ὁ Νομάρχης Γουδῆς θὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον φεύγων ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον», ἀλλὰ οἱ νεκροὶ δὲν αἰσθάνονται κύριε βετεράνε καὶ ἀπορροῦμεν πῶς σεῖς ὑποπέσατε εἰς τὸ σφάλμα τοῦτο καθ' ὃ «ἐγγράμματος... ἢ μήπως εἶναι τυπογραφικὸν λάθος ὡς συνήθως ὑποστηρίζετε ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν μαργαριταριῶν σας;». Ἐπίσης σὲ ἄλλο φύλλο του γράφει: «διότι ἡ φύσις τοὺς ἔχει προικίσῃ μὲ θρασος, ἀναίδειαν καὶ —ΗΘΙΚΗ ΑΝΟΗΣΙΑ— ἀλλὰ τοιαύτη ἔκφρασις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν διότι ἡ ἀναισία εἶναι μία συνισταμένη εἰς τὴν ἔλλειψιν νοός, ἐκτὸς ἂν ἀκολουθοῦντες ἰδιόρρυθμον τακτικὴν εἰς τὰ δημοσιεύματά σας ἔχετε καὶ ἰδίαν γλῶσσαν.

Καὶ ὅμως παρ' ὅλα ταῦτα ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἐπιτιμητὴς τῶν πάντων καὶ διεκδικῆ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν τίτλον τοῦ ἐγγραμματου καὶ τοῦ σπουδασμένου... εἶναι τοῦτο καὶ κατ' ἐπιείκιαν μάλιστα ἀχαλίνωτος θρασύτης ναὶ ἢ ὄχι;

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΡΣΕΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΔΟΣ

Στὸν φίλο μου τυπογράφο

Ἡ λογοτέχνις, Βάγγο μου,
Ὁ λογοτέχνης τ' ἀρσενικό.
Ἄρρεν τὸ θῆλυ μούκαμες
χωρὶς μαχαῖρι... χειρουργικό!

No 2

Πολλοὶ κορίτσια ἀπόχτησαν
προσμένοντας ἀγόρι.
Ὁ Τύπος πρώτης μηχανῆ
π' ἀλλάξει φύλο ἡ κόρη!

ΤΥΠΙΚΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΚΛΟΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

«Τοῦ Μήτρου ὁ Θάνος δάσκαλος
πού... ψάλλων ξεροβήχει».
Τοῦ Γιάννη μου τὰ τυπικὰ
προσόντα τ' ΟΚΤΩΗΧΙ.

***

(Ἐὰν τὸν ἔχασες ὡς π α π ᾶ
τὸ Σπίτι τοῦ Κυρίου,
ἡ... πέννα τὸν ἐκέρδισε
κι' ὁ κόσμος τοῦ Κασπρόυ!...).

Ο κ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ

(γ.φ.β.)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΣ

Τὸ 1802 γιὰ τρίτη φορὰ οἱ ἡρωϊκοὶ Σουλιῶτες ἀντεμετώπιζαν τὴν πολυάριθμη στρατιὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ τῶν Ἰωαννίνων ποὶ μάταια ἀπὸ τὸ ἔτος 1789 προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ τοὺς ὑποτάξῃ.

Ὡς τότε δύο φορὲς εἶχε ἐκστρατεύσει ὁ Ἀλῆς κατὰ τῶν Σουλιωτῶν Σουλιωτῶν ἀλλὰ καὶ τὶς δύο φορὲς εἶχε ἡττηθῆ.

Οἱ στρατιωτικὲς αὐτὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ ἦσαν τραγματικὲς ἐκστρατείες διότι ἡ δράσις καὶ ἡ κυριαρχία τῶν Σουλιωτῶν ἐξετείνετο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἀπὸ τὸν Καλαμᾶ ὡς τὸν Ἄραχθο καὶ ἀπὸ τὸ Ἰόνιο ὡς τὰ περίχωρα τῶν Ἰωαννίνων.

Στὶς δύο προηγούμενες ἐκστρατείες του ὁ Ἀλῆς εἶχε ἀναλάβει ὁ ἴδιος τὴν ἀρχηγία τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος.

Καὶ στὶς δύο ὅμως αὐτὲς ἐκστρατείες του ἀπέτυχε, ὅπως εἴπαμε, καὶ μάλιστα στὴν πρώτη κινδύνευσε νὰ πιαστῆ καὶ ὁ ἴδιος αἰχμάλωτος ἀπὸ τοὺς Σουλιῶτες.

Τὴν Τρίτη ἐκστρατεία δὲν τὴν διεξήγαγε ὁ ἴδιος ἀλλὰ τὴν ἔθεσε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ υἱοῦ του Βελῆ.

Τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἦσαν πολυαριθμότερα καὶ καλλίτερα ὀργανωμένα διότι εἶχαν πικρὰν πεῖραν τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς μαχητικότητος τῶν Σουλιωτῶν. Οἱ Σουλιῶτες θὰ ἔπρεπε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ν' ἀντιμετωπίσουν ὅπως τὶς δύο προηγούμενες φορὲς ἀποτελεσματικὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀλῆ διότι ἂν καὶ ἦσαν δέκα καὶ παραπάνω φορὲς λιγώτεροι ἀπό αὐτά, ἦσαν ἐμπειροπόλεμοι, ἀνδρεῖοι καὶ προπαντὸς εἶχαν ταυτήσει τὴν ὕπαρξί τους μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἐλευθερίας. Χωρὶς αὐτὴ δὲν εἶχε νόημα δι' αὐτοὺς ἡ ζωή.

Ὅμως οἱ ἀκαταμάχητοι καὶ ὑπερήφανοι Σουλιῶτες αὐτὴ τὴ φορὰ ἐκάμφθησαν. Καὶ ἐκάμφθησαν ὄχι ἀπὸ τὴν ὑλικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὴν προδοσία ὅπως θὰ ἰδοῦμε παρακάτω. Δέκα φορὲς λιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀντιπαραταγμένους ἐχρούς των, πολεμοῦσαν μέρα νύχτα ἀκαταπάνητοι στὶς κορφὲς καὶ τὶς διαβάσεις τῆς ὀρεινῆς των Πατρίδος.

Στὸν ἄνισο αὐτὸν ἀγῶνα οἱ ὑπερῆφανες Σουλιωτισσες ποὺ καὶ αὐτὲς μὲ τὴ σειρά τους σωστά θεωροῦσαν τὴν σκλαβιὰ καὶ τὴν ἀτίμωση χειρότερη ἀπὸ τὸ θάνατο ἐξάντλησαν ὅλη των τὴν δραστηριότητα γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν ἄμυνα.

Αὐτὲς κουβαλοῦσαν στὰ ταμπούρια τροφή, νερό, μπαροῦτι καὶ βόλια γιὰ τοὺς πολεμιστάς. Αὐτὲς στήριζαν τὸ ἠθικὸ καὶ τὴν ἀντοχὴ τους μὲ τὰ λόγια καὶ τὴν παράστασίν των. Αὐτὲς χαλύβδωναν μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς προστασίας των τὴν θέλησι τῶν πολεμιστῶν γιὰ τὴν ἄμυνα. Αὐτὲς τροφολοτοῦσαν μὲ τὴν ἀφοσίωσί των τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης. Αὐτὲς παρέστεκαν στὴν ἀρρωστεια, γιάτρευαν τὶς πληγὲς καὶ γενικὰ αὐτὲς τοὺς ἐνίσχυαν ἠθικῶς καὶ τοὺς βοηθοῦσαν πραγματικῶς στὶς δύσκολες στιγμες τοῦ ἀγῶνος.

Πολλὲς φορὲς ἄρπαζαν τὸ γτουφέκι καὶ ἀντικαθιστοῦσαν τοὺς ἄνδρες στὰ ταμπούρια τους ὅταν ἐκεῖνοι ἀποκαμωμένοι ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία εἶχαν ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθοῦν.

Ἀνάμεσα στὶς ἀσύγκριτες αὐτὲς ἡρωΐδες βρισκόταν καὶ ἡ πανέμορφη Σουλιώτισσα. Αὐγή.

Τὸ παράστημὰ της εἶχε κάτι ἀπὸ τὴ μεγαλοπρέπεια τῶν ἀρχαίων Θεαννῶν. Ἡ ὀμορφιά της κάτι λιγώτερο ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ ἰδανικὸ κάλλος, κάτι περισσότερο ἀπὸ ὅλες τὶς ὀμορφιὲς τῆς ἐποχῆς της.

Νιόπανδρη τότε μ' ἕνα γενναῖο καὶ λεβέντοκορμο σὰν τὰ περήφανα ἔλατα τῶν βουνῶν τοῦ τόπου τῶν, ἀγαπημένο ποὺ πολεμοῦσε καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους Σουλιῶτες πάνω στὶς βουνοκορφὲς καὶ στὰ σελώματα τῆς πατρίδας των, ἀγαποῦσε τὸν ἄνδρα της τόσο, ποὺ ἡ ἀγάπη της γι' αὐτὸν, τὸ Σοῦλι καὶ τὴν ἐλευθερία ἔγινε θρῦλος. Ἔτρεμε μὴ τῆς τὸν ἁρπάξῃ ὁ θάνατος ποὺ σφύριζε στὶς κορφὲς καὶ στὰ πλάγια, στοὺς βράχους καὶ τὰ σελώματα τῶν βουνῶν τοῦ Σουλίου μὲ τὴ μορφὴ μιᾶς τόσης δάστρογγυλῆς σφαίρας.

Τὸν περισσότερο καιρὸ βρισκόνταν δίπλα του στὸ ταμπούρι του καὶ τοῦ κρατοῦσε συντροφιὰ, τὸν κυττοῦσε στὰ μάτια, τὸν φιλοῦσε ἢ τὸν κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι τὴν ὥρα ποὺ δὲν πολεμοῦσε. Καὶ ἄλλοτε τοῦ ἄρπαζε ἀπὸ τό χέρι τὸ καριφίλι καὶ στεκόνταν αὐτὴ στὴ θέση του καὶ κατόπτευε τὰ γύρω γιὰ νὰ κοιμηθῆ, νὰ φάγη ἢ νὰ ξεκουράσθῆ ὁ καλός της.

Ἔφευγε καὶ ἡ καριδά της λαχταροῦσε ὥς τὴν ὥρα ποὺ θὰ ξαναγυρίζη κοντά του. Ὁ κίνδυνος μεγάλωνε τὴν ἀγάπη της καὶ τὴ λαχτάρα τησ. Ἡ ὕπαρξί της δὲν ἦταν πιά παρὰ μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη ποὺ ξεχνοῦσε τὴν ὑπόστασι τῆς ὕλης καὶ ἄγγιζε τὰ ὅρια τῆς ἰδέας. Τὸ κορμί της δὲν ἦταν παρὰ ὄργανο γιὰ νὰ ἐκφράζη τὸ ἰδανικὸ, τὴν ἀκάπθ.

Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται σκληρὸς καὶ ἀδυσώπητος. Ὁ πολυάριθμος στρατὸς τοῦ Ἀλῆ ἐξηφάνισε τὰ πάντα στὴ γύρω περιοχὴ καὶ οἱ ἡρωϊκοὶ Σουλιῶτες εἰς τὰς ἐξορμήσεις τω νδὲν εὕρισκαν τρόφιμα. Συντηροῦντο μόνο μὲ χόρτα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἐσπάνιζαν στὴν ὀρεινὴ καὶ ἄγονη πατρίδα τους.

Ἔτσι τὸ ἐπισιτιστικὸ πρόβλημα ἔγινε ἄλυτο γιὰ τοὺς Σουλιῶτες. Βρισκόμαστε τὼρα στὸ τέλος τοῦ 1803 μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα. Ἡ πεῖνα καὶ ὁ συνεχὴς ἀγὼν ἐξάντλησαν ὄχι μόνο τὰ κορμιὰ, ἀλλὰ καὶ τὴ ψυχὴ καὶ τὴν ἀντοχὴ τῶν ἡρώων.

Πάνω στὴν ὥρα ἦλθε καὶ ἡ τρισκατάρατη προδοσία τοῦ Πήλιο—Γούση γιὰ νὰ συμπληρώση τὴ συμφορὰ καὶ νὰ λυγίση κάθε ἀντοχὴ, νὰ σβύση κάθε ἐλπίδα.

Τὸ ἀπόρθητο Σοῦλι πλημμύρισε ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους στρατιῶτες τοῦ Ἀλῆ. Καὶ τότε ἔγινε κεῖνο ποὺ φοβότανε ἡ ἐρωτευμένη Αὐγή. Ὁ θάνατος σὲ μιὰ μόνη στιγμὴ, μ' ἕνα μονάχο κτύπημα σώρια σε στὴ γῆ, ὅ,τι ἡ ζωὴ χρόνια καὶ χρόνια πάλεψε νὰ φτιάξη.

Σκοτώθηκε ὁ καλός της. Ἡ Αὐγὴ ἔπεσε ἀπάνω του μὲ κραυγὲς πόνου καὶ ἀπελπισίας. Ἀγκάλιαζε καὶ φιλοῦσε τὸ ἄψυχο σῶμα τοῦ ἀγαπημένου της.

Τὰ πυρωμένα δάκρυα κυλοῦσαν πάνω στὸ χλωμὸ τὸ σφαγισμένο ἀπὸ τὸ θάνατο πρόσωπό του ἀκράτητα.

Ἔκλεγε καὶ θρηνολογοῦσε μὲ τὰ τραγικὰ ἐκεῖνα μοιρολόγια τὰ γεμάτα πόνο καὶ σπαραγμὸ τὸ χαμὸ τῆς ἀγάπης της καὶ τῆς πατρίδος μαζί:

Ἔπεσ' ὁ ἔλατος βαρύς
ἀπὸ τ' ἀστροπελέκι
κι ἐγὼ λαφίτσα ἡ ἄμοιρη
δὲν ἔχω τὼρα στέκι.

Δῶθε μὲ δέρνει ὁ βοριᾶς
κεῖθε μὲ δέρνει ὁ νότος
ζόρκες μεῖναν οἱ πλαγιὲς
ὁ ἥλιος θὰ μὲ ψήσῃ.

Ὠϊμένανε ἡ ἄμοιρη
καὶ τὶ θὰ γίνω τὼρα.

Γροικῶ τοὺς λύκους ν' ἄρχονται
ν' ἁρπάξουν ὅ,

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

»»————» ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

στη ἐλευθερία δὲν συμφέρει στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Ἐλεύθερος εἶμαι νὰ πέσω ἀπὸ τὸ βουνὸ, ἀλλὰ θὰ σκοτωθῶ. Ἐλεύθερος εἶμαι νὰ μεθύσω, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ὠφεληθῶ. Φωνάζω τὰ παιδιά μου νὰ καθίσουν νὰ φᾶνε. Ἂν ἀρνηθοῦν θὰ μείνουν νηστικά. Ἐλεύθερος εἶσαι νὰ μὴ δουλεύης, ἀλλὰ θὰ πεινάσης.

Ὁ Χριστὸς ἦταν αὐστηρότατος, ἀλλ' ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ ἀγάπη. Ἐν Χριστῷ μᾶς εἶπε ὑπάρχει ἐλευθερία, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὐτὴ χωρὶς περιορισμοὺς θ' ἀποβῆ εἰς βάρος μας. Μᾶς εἶπε ὁ Χριστὸς ἂν τὸ δεξί μας χέρι μᾶς σκανδαλίζει, νὰ τὸ κόψουμε, ἂν τὸ δεξί μας μάτι μᾶς σκανδαλίζη νὰ τὸ βγάλωμε. Μὰ τί φταίει τὸ χέρι ἢ τὸ μάτι; Ἀφ' ἑαυτῶν δὲν εἶναι κακά. Ὁ Θεὸς τὰ ἔκαμε. Καὶ ὅμως σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἴσως ἔλθη ἡ ὥρα ποὺ θὰ εἶναι γιὰ τὸ ἴδιο τὸ συμφέρον κάποιου νὰ στερηθῆ τοῦ χεριοῦ ἢ τοῦ ματιοῦ του. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸ σκάνδαλο, ὄχι σέ κάποιον ἄλλον ἀλλὰ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Ἂν μὴ γένοι το, παρουσιασθῆ καρκίνος στὸ χέρι μου, θὰ εἶμαι πρόθυμος νὰ προβῶ στὴν ἀποκοπὴ τοῦ χεριοῦ μου ἂν πρόκειται νὰ σώσω τὸν ἑαυτό μου. Ἐλεύθερος ὅμως εἶμαι νὰ μὴ τὸ κάμω ἀλλ' ἡ ἐλευθερία μου αὐτὴ θ' ἀποβῆ πρὸς καταστροφήν μου.

Κατὰ δεύτερον λόγον περιορισμοὶ ἐπιβάλλονται στὴν Χριστιανικὴ μας ἐλευθερία ὅταν πρόκειται αὐτοί νὰ βοηθήσουν κάποιον ἀδελφὸ μας ἢ νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ κάποιο κακό. Ἴσως αὐτὸ θὰ σημαίνει κάποια προσωπικὴ στέρησι, ἀλλὰ πόσο μικρὴ φαίνεται ἡ στέρησις αὐτὴ συγκρινομένη μὲ τὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τὴ δική μας;

Καὶ κατὰ τρίτον λόγον ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας μας ἐπιβάλλεται ὅταν πρόκειται νὰ βοηθηθῆ ὁ σκοπὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ξεύρω ποία ἦταν ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἔκαμες κάτι γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Τὸ δίδειν στὸν Θεὸν, στὸ ἔργο Του καὶ στοὺς συνανθρώπους μας ἐπαφίεται τελείως στὴν ἐλευθερίαν μας. Πολλοί προτιμοῦν νὰ ξοδεύουν τὸ κάθε τι γιὰ τὴν μποροῦσαν νὰ δώσουν, ἂν ἡ ἐλευθερία των εἶχε φρόνιμους περιορισμούς. Ἂν ἡ ἐλευθερία μας δὲν ἔχει σωφροσύνη κι' ἐλεύθερα φροντίζει γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀτόμου μόνον, στὴν πραγματικότητα θὰ τὸ βλάψη τὸ ἄτομο. Στὸ ἀπεριόριστο τῆς ἐλευθερίας βρίσκουμε τὴν κατάρα τοῦ ἑαυτοῦ μας, τὴν καταστροφὴ τοῦ γείτονά μας καὶ τὴν κολόβωσι τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

κι ἐγῶ στοὺς θράχους ξεγλιστῶ
ποῦ νὰ σταθῶ δὲν ξέρω.

Ξύπνα γλυκέ μου κι ἄνοιξε
τὰ φωτεινά σου μάτια
νὰ λιγωθ' ἀπ' τὴ γλύκα τους
στὴν ἀγκαλιά σου μέσα.

Ὠϊμένανε ἡ ἄμοιρη
τὶ κάθουμε καὶ λέγω.

Πέτ' ἀϊτὲ μου ἀνάλαφρα
καὶ γύρισε στὰ πλάγια
ν' ἀκούσω κεῖν' τὸ σφύριγμα
ποὺ τοὺς λαγοὺς ξαφνιάζει.

Μὰ μὲ ζεσταίνει τὴν καρδιά
καὶ καρτερῶ γιὰ ν' ἄρθης
καὶ ἔτσι μεσ' τὰ μάγουλα
νὰ σὲ φιλῶ μὲ πάθος.

Ὠϊμένανε ἡ ἄμοιρη
τὶ παγωμένος ποῦσε.

Ἀκούω λύκων οὐρλιαχτὰ
στὸν τάφο νὰ σὲ κρύψω
τὶ κρῦος θἄν' ὁ τάφος σου
καὶ τὶ βαρὺ τὸ χῶμα!
Μὰ 'γὼ θὰ σ' ἔχω στὴν καρδιά
καὶ κεῖ θὰ σὲ .εσταίνω
ὥσπου νὰ γύρω ἐδῶ ξανά
κοντά σου ἀγαπημένε.

Ὠϊμένανε ἡ ἄμοιρη
καὶ ποῦ θὰ πάω τὼρα.

Ἔγινε ἀνάγκη νὰ τὴν σηκώσουν οἱ ἄλλες Σουλιῶτισσες μὲ τὸ ζόρι καὶ νὰ θάψουν τὸν ἀγαπημένο της.

Ὕστερα ἀπὸ πρόχειρο συμβούλιο οἱ γενναῖοι Σουλιῶτες ἀπεφάσισαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Σοῦλι μαζὶ μὲ τὰ γυναικόπαιδα γιατὶ τοὺς ἦταν ἀδύνατο νὰ ζήσουν σκλαβωμένοι. Ἄλλοι ἔφυγαν για τὴν Πάργα καὶ ἄλλοι γιὰ τὸ Ζάλογγο διωκόμενοι ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἀλῆ. Ἡ Αὐγὴ ποὺ δὲν ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψη τὸν τάφο τοῦ ἀγαπημένου της, σύρθηκε διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὶς ἄλλες Σουλιωτισσες κοντὰ μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Κίτσου Μπότσαρη καὶ τοῦ Κουτσουνίκα καὶ ἔφθασε στὸ Ζάλογγο.

Ἐκεῖ οἱ Τοῦρκοι τοὺς κύκλωσαν ἀπὸ παντοῦ. Οἱ Σουλιῶτες κράτησαν ἄμυνα μὲ τὰ λιγοστὰ πυρομαχικὰ ποὺ εἶχαν μαζί τους δυὸ μέρες καί ἔφεραν πολλὴ φθορὰ στοὺς Τούρκους. Μὰ ὑπὸ τὰς συνθήκας ποὺ βρέθηκαν ἦτο ἀδύνατον νὰ σωθοῦν. Κα' τότε ἔγινε κεῖνο ποὺ ἔμενε σὰν φωτεινὸ μετέωρο στὴν ἀνθρωπινη ἱστορία.

Ὁ χορὸς τοῦ Ζαλλόγου.

Ὁ αὐτοσεβασμὸς, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴ ἐλευθερία πῆραν σάρκα καὶ ὀστᾶ μὲ τὴν ὁμαδικὴ αὐτοθυσία. Οἱ γυναῖκες ρίχθηκαν μὲ τὰ μωρὰ στὴν ἀγκαλιὰ στὸν κρημνὸ καί πολτοποιήθηκαν κάτω στὰ τρόχαλα τοῦ κρημνοῦ. Προτίμησαν τὸ θάνατο ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ καί τὴν ἀτίμωσι. Οἱ ἄνδρες ρίχθηκαν μὲ τὰ σπαθιὰ στὸ χέρι ἀνάμεσα στοὺς στρατιῶτες τοῦ Ἀλῆ καί ὅσοι γλύτωσαν πέρασαν στὸ Βουργαρέλι.

Ἡ Αὐγὴ ἡ πενεμένη ἀπαρηγόρητη γιὰ τὴ χαμένη της ἀγάπη, ἔτρεξε ἀδύστακτη καί αὐτὴ γιὰ χορὸ ποῦ θανάτου.

Μὰ μιὰ στιγμὴ σταμάτησε πρίν φθάση κοντὰ στίς ἄλλες. Ἤθελε γιὰ μιὰ φορὰ ν' ἀγναντέψη τὸ πολυπόθητο, τ' ἀγαπημένο Σοῦλι. Ξαναθυμήθηκε μὲ σπαραγμὸ τὸν καλό της ποὺ ἦταν ἐκεῖ θαμένος. Θυμήθηκε πὼς τοῦ ὑποσχέθηκε πὼς θὰ ξαναγυρίση. Καί τότε πλημμυρισμένη ἀπὸ νοσταλγία καὶ πόνο, μὲ δάκρυα στὰ μάτια γονάτισε στὸ χῶμα.

Ἤνωσε τίς παλάμες της μπρὸς στὸ στῆθος της ποὺ σπάραζε ἀπὸ ἀναφιλητὰ καί ἠυχήθηκε μὲ ὅλη τὴ θέρμη τῆς ψυχῆς της. «Θεέ μου νὰ μαρμάρωνα ἐδῶ ἀγνάντια ἀπὸ τὸ Σοῦλι». Καὶ ξάφνου ἔγειρε ἁπαλὰ στὰ πίσω τὸ κορμί της.

Οἱ πλάτες της ἀκούμβησαν στὴ γῆ καὶ τὸ κεφάλι της πάνω ἀπὸ τῆς πέτρες τοῦ βουνοῦ ποὺ βρέθηκαν σὰν μαξιλάρο κάτω ἀπ' αὐτό. Τὸ πρόσωπό της στάθηκε καταντικρὺ στὸ Σοῦλι.

Τὰ σγουρὰ μαλλιά της ξέπλεγα ἁπλώθηκαν πάνω ἀπὸ τὶς πέτρες. Τὸ σαγόνι της χαμήλωσε κα' χάθηκε μέσα σὲ ἄλλες πέτρες. Λέγουν πὼς ἕνα ἀπὸ τὰ βόλια τοῦ ἐχθροῦ ποὺ ἄσκοπα ἔσχισαν τὸν ἀέρα εἶχε βρῆ τὴν Αὐγὴ στὴν καρδιά. Καὶ ἔτσι μαρμάρωσε ἐκεῖ ἐπάνω στὸ βουνὸ τοῦ Ζαλόγγου μὲ τὸ πρόσωπο ἀγνάντια πρὸς τὸ Σοῦλι. Τὼρα ὅσοι κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ Γιάννινα ἢ τὴν Ἄρτα γιὰ τὴν Πρέβεζα καί ἀγναντεύουν τὸ βουνὸ τοῦ Ζαλλόγου ἀπὸ μακρυὰ βλέπουν ἐκεῖ ὁλόκαιρο τὸ βουνὸ στὸ φόντο τοῦ γαλάζιου. τοῦ μολυβένειου ἢ τοῦ χρυσογάλαζου οὐρανοῦ, ἀνάλογα μὲ τὴν ὥρα καί τὸν καιρό, νὰ ἔχη τὴ μορφὴ μιᾶς κοιμωμένης πανέμορφης μὲ Ἑλληνικὴ κατανομὴ νέας ποὺ ἔχει τὴν ὄψι ἀδιάκοπα στραμένη πρὸς τὸ ἱστορικὸ Σοῦλι. Ἔτσι θέλησε ἡ Θεία Πρόνοια νὰ πέσουν οἱ θρυλικὲς Σουλιωτισσες στὸ βουνό τοῦ Ζαλόγγου γιὰ νὰ θυμίζη τοῦτο, σὲ ὅσους τὸ βλέπουν ἀπὸ μακρυὰ, μὲ τὴν παράδοξη κορυφογραμμή που, τὴν μεγάλη, τὴ πρωτάκουστη θυσία στὴν ἰδέα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐξιοπρεπείας καί τῆς ἀνθρωπίνης ἀγάπης.

ΝΙΚΟΛΙΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λίαν προσεχῶς ἐγκαθίσταται εἰς τὴν πόλιν μας ἠλεκτροκίνητον Στεγνωκαθαριστήριον μὲ τελειοτάτου τύπου μηχανήματα ὑπὸ τοῦ κ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ, 12.2.60 Ἀνηγγέλθη ἐνταῦθα ὅτι τὸ τέλος τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος ἀφικνεῖται εἰς Θεσπρωτίαν διὰ 10ήμερον περιοδείαν ὁ βουλευτὴς κ. Νικόλαος Ἀθανασίου.

—Ἐπίσης ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς ὅτι ὁ κ. Ἀθανασίου μεριμνᾶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν δημ. Σχολε΄ου εἰς Σαμονίβαν, ἵνα τὸ ὑπάρχον εἰς τὰ Πηγάδια Σουλίου σχολεῖον μετοβληθῆ εἰς Μουσεῖον καὶ ξενῶνα.

—Ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Ἀθανασίου ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀπὸ τὴν Πρόνοια Συμμορφωμένων διδακτηρίων εἰς Δράμεση καὶ Πετούσιον.

—Διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα Ἁγίας Κυριακῆς, Σαμονίβας, Αὐλοτόπου, Βλαχωρίου, Παραποτάμου, Ἁγίου Βλασίου, Μαζαρακιᾶ Νεοχωρ΄ου ὁ κ. Ἀθανασίου ἐνήργησε καὶ ἀποστέλλονται ἐποπτικὰ μέσα. Παρομοίας προσπαθείας καταβάλλει καὶ δι' ἄλλα σχολεῖα τοῦ Νομοῦ.

—Ὁ κ. Ἀθανασίου συνεργάσθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Μακρῆ διὰ τὴν χορήγησιν πιστώσεων ἐκ τοῦ κονδυλίου φορολογίας τοῦ καπνοῦ πρὸς διαφόρους Κοινότητας δι' ἐκπέλεσιν ὁρισμένων ἔργων.

—Ὁ κ. Ἀθανασίου ἐτηλ)σεν εἰς τὴν Νομαρχίαν ζητῶν ὅπως κατὰ τὴν κατανομὴν τοῦ ποσοῦ τῶν 5.300.000 δρχ. διὰ μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα πρυταγεύση πνεῦμα ἀκριβοδικαίας κατανομῆς, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης περιφερείας.

—Ὁ κ. Ἀθανασίου ἀνεκοίνωσεν ὅτι μεριμνῶ διὰ τὴν ἀποστολὴν συνεργείου μηχανικῶν πρὸς μελέτην γεωργοτεχνοοικονομικὴν πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν λιμνῶν Μαργαριτίου οὐχὶ διὰ γεωτρήσεις ὡς προέβλεπεν ἡ προμελέτη τῆς Μπούτ, ἀλλὰ διὰ σήραγγος πρὸς Καρτέριον, Πλαταριὰν κ.λ.π.

—Εἰς τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον Ἁγίας Κυριακῆς ἀπεστάλησαν 3.000 δρχ.

—Κατ' αὐτὰς ἀφικνεῖται εἰς Παραμυθίαν ὁ διορισθεὶς κτηνίατρος, εἰς πλήρωσιν τῆς ἀπὸ ἐτῶν κενῆς θέσεως.

—Ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθανασίου συνεργάσθη μὲ τὸν ὑπουργὸν Παιδείας διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνοριῶν εἰς τὰ τέως Μουσουλμανικὰ χωρία καὶ δι' ἵδρυσιν Νηπιαγωγείων καὶ Δημ. Σχολε΄ων εἰς συνοικισμοὺς τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ὁ Σεβασμιώτατος διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μαρωνείας κ. Τιμόθεον, τὸν Νομάρχης Ροδόπης καί Δήμαρχον Κομοτηνῆς ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ λύπην καί συμπάθειαν ὡς καί τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μητροπόλεως πρὸς τοὺς πλημμυροπαθεῖς τῆς Θράκης, τοὺς πληγέντας ἐκ τῶν τελευταίων πλημμυρῶν, εὐχηθείς ταχεῖαν τὴν παρὰ Θεοῦ συναντίληψιν αὐτοῖς. Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπήντησαν οἱ ἀνωτέρω εὐχαριστοῦντες.

—Ὁ συνοικισμὸς Μαυρονερίου προτάσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνεγνωρίσθη προσφάτως εἰς ἐνορίαν, τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ναοῦ ἀνακηρυχθέντος διὰ Β.Δ. ὡς ἐνοριακοῦ. Εἰς τὸν ὡς ἄνω ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ἐτοποθετήθη ὡς προσωρινὸς ἐφημέριος ὁ Ἱερομόναχος π. Εὐσέβιος, ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γερομερίου.

—Ἐνεργείαις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐζητήθη ἡ ἵδρυσις ἑνοριῶν 1) Τρικόρφου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου», β) Ἄνω Ζαλόγγου Νομοῦ Ἰωαννίνων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὸς Ναὸς Ἁγίου Νικολάου», γ) Καρβουναρου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου», δ) Μορφατίου «Ἐνοριακὸς Ναὸς Ἁγίου Μηνᾶ», ε) Ρίζανης «Ἐνοριακὸς Ἁγίου Γεωργίου», στ) Πολυνερίου Κοινότητος Ἀργυροτρπου «Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου», ζ) Ἀχλαδιᾶς «Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως», η) τῶν συνοικισμῶν Λάκκας, Ἀμπελιᾶς καί Δριμίτσας τοῦ Δήμου Ἡγουμενίτσης «Ἱερὸς Ναὸς Ἅγιος Γεώργιος», θ) Σκορπιῶνος Κοινότητος Πλαταριᾶς «Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου.

—Εἰς τὴν πόλιν Παρσμυθίας ἤρξαντο αἱ προκαταρκτικαί ἐργασίαι εἰς τὸν χῶρον ἔνθα πρόκειται νὰ ἀνεγερθῆ ὁ καθεδρικὸς ναὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Λόγω τῆς ἐπικλίσεως τοῦ ἐδάφους ἐνεργεῖται ἐκχωμάτωσις αὐτοῦ, πιστεύεται δὲ συντόμως καὶ τοῦ καιροῦ εὐδοκοῦντος νὰ τεθῆ ὁ θεμέλιος λίθος καὶ ἀρχίση ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προβλεφθέντος καί ἐγκριθέντος ἔργου τοῦ ναοῦ.

—Ἐνεργείαις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀποστέλλεται ἀπὸ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸ ἑβδομαδιαῖον θρησκευτικὸν αὐτῆς περιοδικὸν «Ἡ Φωνὴ Κυρίου» ὅπερ προνοίᾳ ταύτης διανέμεται δωρεὰν εἰς πάντα τὰ εὐγαγῆ ἱδρύματα καί τὸν στρατὸν ἤτοι Τάγμα Προκαλύψεως, Τάγμα ΤΕΑ Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν καὶ 6 Λόχον Καναλακίου Τάγματος Φιλιππιάδος, Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν, Μητροπολιτικὸν Οἰκοτροφεῖον Παραμυθίας, Γυμνασιακὸν Οἰκοτροφεῖον Φιλιατῶν καὶ εἰς Ἀγροτικὰς Οἰκουρικὰς Σχολὰς (Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Ἡγουμενίτσης, Πάργας, Πλαισίου, Ἁγ. Βλασίου καί Λειᾶς). Δύο χιλιάδες ἀντίτυπα ἀποστέλλονται καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα ἐντελῶς δωρεὰν πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἱδρύματα καί τὸν στρατόν.

—Ὁ Χριστιανικὸς Ὅμιλος Νεανίδων Παραμυθίας πρωτοβουλίᾳ τοῦ Πανοσιολ. πατρὸς Τίτου, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀνέλαβε τὴν βάπτισιν ἀπόρων νηπίων ἐντελῶς δωρεὰν. Τὰ μέλη αὐτοῦ πλέκουν μὲ νήματα χορηγούμενα αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὰ ἀπαραίτητα ἐνδύματα τῶν νηπείων, ἐφοδιάζοντα καί μὲ τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς βαπτίσεως αὐτῶν τὰ ὁριζόμενα πρόσωπα ἐκ τοῦ Ὁμίλου ὡς ἀνάδοχα τούτων. Τὸ μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Βαπτίσματος τελεῖται ὑπὸ τοῦ π. Τίτου, παρουσίᾳ πάντων τῶν μελῶν. Μέχρι τοῦδε ἐβαπτίσθησαν παρ' αὐτοῦ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν ἄπορα νήπια.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΘΝ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Τὴν 6ην Φεβρουαρ΄ου πρωτοβουλία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Ν. Θεσπρωτίας ἐδόθη χοροεσπερὶς εἰς Ἡγουμενίτσαν ἥτις ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχία.

Ἡ αἴθουσα ἔπλεε στὸ γαλανόλευκο χρῶμα καὶ σὲ μιὰ σημαία ἡ εἰκόνα τοῦ Ἀρχηγοῦ Ν. Ζέρβα καὶ μιὰ ἐπιγραφὴ μὲ μεγάλα γράμματα «Ἀπ' τὴν Ἀθήνα ὁ Ζέρβας κίνησε γενά σου Ζέρβα μου». Ἄλλες ἐπιγραφές. Ἐθνικὴ Ἀντίσταση βγαλμένη ἀπ' τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά. Ἡ Β. Ἤπειρος Ἑλληνικὴ καὶ ἄλλες.

Τοὺς προσελθόντας ἐχαιρέτισε ὁ Γεν. Γραμματεὺς το ῦΣυλλόγου κ. Κων. Παπαγγέλης. Τὸ χορὸ ἔσυραν πρῶτοι οἱ ἀγωνισταὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως μὲ τὸ τραγούδι «Ἀπ' τὴν Ἀθήνα ὁ Ζέρβας κίνησε στὴν Ἤπειρο νὰ πάη..» καὶ στὸ χορὸ διεκρίνετο πρῶτος ὁ εὐσταλὴς ὑπλαρχηγὸς Σταῦρος Κόκκαλης. Τόσον ἡ ὀρχήστρα ὅσον καὶ τὰ λαϊκὰ ὄργανα ἔδωσαν ἐξερετικὸ κέφι.

Κι' ἀπ' τὸ μικρόφωνο ἀκουόταν τακτικὰ κάτι γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση.

Ὁ χορὸς κράτησε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν μὲ τὸ ἴδιο κέφι.

Παρ' ὅτι αἱ αὐθουσαι ἦταν γεμᾶται ἀσφικτικῶς ὅλοι ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν ὀργάνωσι τοῦ χοροῦ.

ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Διὰ τὸ θέμα τοῦ Φέρυ-Μπότ ἐκτὸς τῶν Ἠπειρωτικῶν ὀργανώσεων ἐκινήθησαν ἐναντίον τῆς προσεγγισεὼς του εἰς Πάτρας καί ὀργανώσεις Θεσσαλίας καί Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐκδοθέντων σχετικῶν ψηφισμάτων διαμαρτυρίας τὰ ὁποῖα καί ὑπέβαλον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔδωσεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου του ὅπως ἐν συνενοήσει μετὰ τοῦ ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν νὰ καθορίση ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων καί τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἡ ὁποία ἄλλως τε εἶναι ὑποχρεωτικὴ κατὰ Νόμον. Τοῦτο ἀφορᾶ βεβαίως τούς ἔχοντας συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἄνδρας καί γυναῖκας.

—Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀθανασάκου τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐνέκρινε διάθεσιν πιστώσεως 100.000 δραχμῶν πρὸς ἐπισκευὴν καί λειτουργίαν ἀρδευτικῆς διώρυγος ΑΣΕΒ Φοινικίου.

—Ἡ Σαγιάδα ἔγινε ἕνα χωριό ποὺ τὸ καμαρώνει κάθε ἐπισκέπτης. Καί τὸ ὀφείλει τοῦτο κυρίως στὴν ἰδιωτική πρωτοβουλία καί ἐργατικότητα τῶν κατοίκων της.

—Μόνο τὸ λιμάνι της ἔχει μαρασμό. Καί θυμᾶται κανείς τὴν παλὴ κίνησή του. Νεκρωμένο τὼρα περιμένει νὰ ἰδῆ καί αὐτὸ τὸ ἐδαφέρον ὄχι τῶν ἁρμοδίων ἀλλὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῶν Φιλιατῶν, πού κάνουν τὴν ἐμπορική τους κίνηση μὲ τὴν Ἡγουμενίτσα.

—Ἐποχὴ γιὰ φύτευμα δένδρων. Πρέπει κάθε χῶρος ἀκαλλιέργητος νὰ δενδροφυτευθῆ. Στὰ παλὴ τὰ καλὰ χρόνια τέτοιες εὐκαιρίες δὲν τίς ἄφηναν. Καί τά σχολεῖα ἐκινητοποιοῦντο γιά τέτοιους σκοπούς. Γιατί τὼρα αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία; Καί ὑπάρχουν τόσα φαλακρὰ μέρη στὸ τόπο μας, ποὺ περιμένουν τὸ δένδρο τους.

—Τὰ καλὰ τυροκομικὰ προϊόντα τοῦ τόπου μας ἰδίᾳ στὴν περιοχὴν τῶν Φιλιατῶν παρασκευάζονται ἀκόμη στὰ πανάρχαια «μπατζαριά». Εἴμαστε περίεργοι νὰ ἰδοῦμε πότε θὰ ἐκσυγχρονισθοῦν, μιὰ ποὺ ὁ ἄνθρωπος πλησιάζει νὰ κάγη δηπειρωτικά ταξίδια.

—Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ συνεργείου διανομῶν Ἁγίου Βλασίου περατώσαντες τὰς διανομὰς τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας περιοχῆς Ἁγίου Βλασίου, ἀνεχώρησαν ἐπιστρέψαντες εἰς Ἀθήνας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς των, ὡς μᾶς ἐδόθη καί ἄλλοτε ἀφορμὴ νὰ γράψωμεν, εἰργάσθησαν μετὰ ζήλου καί ἀντικειμενικότητος ὥστε ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς νὰ διατηροῦν καλὴν ἀνάμνησιν.

—Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Σμέρτου μᾶς παραπονέθησαν ὅτι τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Φιλιατῶν — Σαγιάδος λεωφορεῖα δὲν σταματοῦν εἰς τὸ εἰκόνισμα Σμέρτου διὰ τὴν ἐπιβίβασιν ἐπιβατῶν. Νομίζομεν ὅτι ὡς μᾶς ἐκθέτουν τὰ πράγματα οἱ κάτοικοι Σμέρτου ἔχουν δίκιο καί θὰ πρέπει τὸ ΚΤΕΛ νὰ δώση τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ὁδηγούς του νὰ συμμορφώνονται μὲ τὸ πρόγραμμα δρομολογίων.

—Νομίζομεν ὅτι ὁ ἐνεργούμενος ἔλεγχος ταυτοτήτων εἰς τὴν ἔξοδον τῆς πόλεως τῶν προοριζομένων διὰ Φιλιάτες λεωφορείων εἶναι ἄνευ ἀντικειμένου διότι ἐφ' ὅσον εἰς τὸ φυλάκιον Καλαμᾶ ἐνεργεῖται λεπτομερὴς ἔλεγχος ὁ τοιοῦτος κατὰ τὴν ἔξοδον τῆς πόλεως οὐδένα σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ, ἀλλὰ ἐπί πλέον δημιουργεῖ ταλαιπωρίαν καί καθυστέρησιν εἰς τὸ ἐπιβατικὸν κοινὸν, τὸ ὁποῖον δικαως παραπονεῖται. Ταῦτα θέτομεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Διοικητοῦ Διοικήσεως Χωρ)κῆς διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ μέτρου τούτου.

—Μὲ τὸ προϊὸν τοῦ δοθέντος χοροῦ τῶν μαθητῶν τῆς Μουσικῆς ἠγοράσθησαν ὄργανα ἄτινα καί ἀφίχθησαν ἐνταῦθα καὶ ἀπὸ ἡμερῶν ἤρξατο ἡ ἐκμάθησις διαφόρων νέων τῆς πόλεώς μας.

—Ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθανασίου κατέθεσεν εἰς τὴν βουλὴν ὑπόμνημα Κοινότητος Ξεχώρου περί διαγραφῆς τῶν χρεῶν τῶν κατοίκων ἐξ ἀξίας χορηγηθέντων αὐτοῖς ἐφοδίων ὡς συμμοριοπλήκτων.

—Ἐπσης ὁ κ. Ἀθανασάκος κατέθεσε καί ἕτερον ὑπόμνημα τοῦ Σπ. Μέμου καί λοιπῶν κατοίκων παραμεθορίου Ἐπαρχίας Φιλιατῶν περί μειώσεως τῆς ἀξίας τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς ἀνταλλαξίμων φυτειῶν πρὸς γεωργικήν των ἀποκατάστασιν εἰς τὸ 1)3 τῆς ἀξίας των ὡς συμβαίνει μὲ τοὺς γεωργικῶς ὁποκαθισταμένους.

—Τὸ 21ον ΚΤΕΛ ἀπέκτησεν καὶ ἄλλα τρία λεωφορεῖα 32 θέσεων τύπου Πούλμαν καὶ ἔτσι συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν πρώτων ΚΤΕΛ ποὺ διαθέτουν καινουργῆ καὶ νέου τύπου λεωφορεῖα.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 14.1.60 σχολιάζετε ἀπάντησίν μας σχετικὴν μὲ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους προβάλλει τὸ ΙΚΑ διὰ τὴν μὴ χρησιμοποίησιν παρ' αὐτοῦ τοῦ νοσοκομείου Φιλιατῶν πρὸς παροχὴν νοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἐθέσαμεν ὑπ' ὄψιν τῆς διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ τὰ ἐπιχειρήματά σας, τὰ ὁποῖα θὰ τύχουν τῆς δεούσης μελέτης.

Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως, λόγω καὶ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἐκ μέρους τοῦ ΙΚΑ, δὲν προβλέπεται ἡ ὑπογραφὴ συμβάσεως μὲ τὸ νοσοκομεῖον Φιλιατῶν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ χωρίον του Σίδερη — Φιλι